

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/234/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317214580
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4317214580.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený Advokátskou kanceláriou Tomáš Kušnir, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, v mene ktorej koná advokát a konateľ Mgr. Tomáš Kušnir, proti žalovanej: M. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom L., S. XX/XX, o zaplatenie 425,35 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 29. januára 2017, č. k. 5Csp/192/2017-68, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie žalobcu o d m i e t a .

Žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Levice (súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom zo dňa 29. 01. 2017, č. k. 5Csp/192/2017-68, zamietol žalobu a žalovanej voči žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 52 ods. 1, 2, 4, § 457, § 497§ 524 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“), § 708 ods. 1, 2, § 709 ods. 1, § 710 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), § 1 ods. 1, 2, § 2 písm. a/, b/, § 9 ods. 1, 2, § 10 ods. 1, 2, 3, § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách.

3. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že žalobca podal na súde prvej inštancie žalobu, ktorou sa domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 425,35 eura s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23. 06. 2017 uzavretej medzi postupcom Slovenskou sporiteľňou a ním mu bola postúpená pohľadávka voči žalovanej. Postupca - právny predchodca žalobcu, uzatvoril so žalovanou dňa 19. 07. 2013 zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou boli všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“), na základe ktorej poskytol žalovanej peňažné prostriedky, pričom tá porušila svoje zmluvné povinnosti v dôsledku čoho jej vznikla povinnosť zaplatiť v prospech právneho predchodcu žalobcu dlžnú sumu. Uzavretá zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Pohľadávka ku dňu postúpenia predstavuje sumu vo výške 425,35 eura a pozostáva z istiny vo výške 341,66 eura, z riadneho úroku vo výške 30,44 eura, úroku z omeškania vo výške 13,65 eura a poplatkov vo výške 39,60 eura.

4. Súd prvej inštancie doručil žalovanej žalobu spolu s prílohami do vlastných rúk a v zmysle § 167 ods. 2 CSP ju vyzval, aby sa vyjadrila k podanej žalobe. Žalovaná sa k podanej žalobe v lehote určenej súdom

nevjadřila, a preto súd vzhľadom na skutočnosť, že hodnota sporu neprevyšuje sumu 1 000 eur, ide o vec jednoduchého právneho posúdenia a skutkové tvrdenia medzi stranami sporu neboli sporné v zmysle § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 297 písm. b) CSP verejne vyhlásil rozsudok a nenariadil vo veci pojednávajú. Pri verejnom vyhlásení rozsudku nebol prítomný právny zástupca žalobcu a ani žalovaná.

5.1. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že strany sporu platným spôsobom uzavřli zmluvu o osobnom účte zo dňa 19. 07. 2013, túto zmluvu uzatváral právny predchodca žalobcu so žalovanou a jej obsah bol vopred pripravený právnym predchodcom žalobcu. Žalovaná nemala možnosť ovplyvniť obsah takejto zmluvy. Súd prvej inštancie posúdil vzťah medzi žalobcom (právnym predchodcom žalobcu) a žalovanou ako spotrebiteľský právny vzťah, preskúmal opodstatnenosť nároku žalobcu a dospel k názoru, že nepreukázal dôvodnosť svojho uplatneného nároku, pretože nepredložil žiadny listinný dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že právnemu predchodcovi žalobcu vznikla pohľadávka voči žalovanej z titulu povoleného prečerpania účtu. Z predložených listinných dokladov nevyplýva, že žalovaná prečerpala finančné prostriedky z účtu, ktorý jej viedol právny predchodca žalobcu a nebola preukázaná ani výška takéhoto prečerpania, obdobie čerpania finančných prostriedkov, prípadne jednotlivé úhrady zo strany žalovanej ako aj prehľad ďalších platobných operácií v súvislosti s uzavretou zmluvou o osobnom účte. Žalobca tak neunesol dôkazné bremeno o vzniku a existencii pohľadávky, ktorá mu mala byť postúpená jeho právnym predchodcom, pretože samotná zmluva o osobnom účte, resp. iné listinné doklady jednoznačne nepreukazujú tvrdenia žalobcu v podanej žalobe.

5.2. Ďalej súd poukázal na to, že aj keby takáto pohľadávka právneho predchodcu žalobcu existovala, súd musel skúmať, či pohľadávka bola platným spôsobom postúpená na žalobcu, a to z dôvodu, že právny predchodca žalobcu je banka a na postúpenie pohľadávky takouto finančnou inštitúciou sa okrem všeobecných ustanovení o postúpení pohľadávok, ktoré upravuje § 524 a nasl. OZ vzťahujú aj ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. V konaní však nebolo preukázané, že banka účinným spôsobom doručila takúto výzvu žalovanej, preto súd považoval celé postúpenie pohľadávky zo strany právneho predchodcu žalobcu na žalobcu za neplatný právny úkon, ktorý je v rozpore so zákonom o bankách, a preto v zmysle § 39 OZ je neplatný. Keďže nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, žalobca by aj v prípade existencie pohľadávky, ktorú nepreukázal, nebol aktívne legitimovaný na podanie žaloby a nemohol si uplatňovať v súdnom konaní voči žalovanej nárok z takejto pohľadávky. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie žalobu voči žalovanej v celom rozsahu zamietol.

6. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že hoci mala žalovaná v konaní úspech, náhradu trov konania jej súd voči žalobcovi nepriznal, pretože jej žiadne nevznikli.

7. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, žiadajúc odvolací súd, aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a z dôvodu, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Poukázal na § 297 písm. b) CSP v nadväznosti na ktorý konštatoval, že ak sú skutkové tvrdenia sporné, resp. súd nemá určité skutočnosti za preukázané, nie sú splnené podmienky pre rozhodnutie v zmysle ustanovenia § 297 písm. b) CSP, t. j. bez nariadenia pojednávajú. Rozhodnutie súdu vzhľadom k uvedenému považuje za nesprávne, vychádzajúce z nesprávneho právneho postupu. Je zřejmé, že súd nie je povinný žalobcu vyzývať na doplnenie dokazovania, avšak treba rešpektovať zákonné ustanovenia a nie je možné vo veci rozhodnúť a žalobu zamietnuť bez toho, aby súd nenariadil vo veci pojednávajú, na ktorom je možné doplniť dokazovanie zo strany oboch strán sporu. Ďalej poukázal na § 171 ods. 1 CSP a § 181 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie nevyslovil svoj právny názor, neprezentoval pred stranami žiadnu skutočnosť ako spornú, čím nevytvoril zákonný priestor na doplnenie dôkazov, ktoré by vyvrátili alebo potvrdili tvrdené skutočnosti. Na základe toho súd odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom, pretože tento nemal možnosť získať vedomosť o vnímaní uvedenej rozhodujúcej skutočnosti súdom ako spornej a zároveň dôvod na označenie ďalších dôkazov. Ak by súd nariadil pojednávajú, žalobca by špecifikoval svoj nárok a zároveň by odstránil, resp. vysvetlil súdom vytknuté nezrovnalosti. Pre úplnosť poukázal na § 151 ods. 1 CSP.

8. Skôr, ako odvolací súd pristúpil k preskúmaniu napadnutého rozsudku z hľadiska jeho vecnej správnosti a správnosti postupu súdu v konaní, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP okrem iného najskôr posudzoval, či odvolanie bolo podané v zákonnej lehote na podanie odvolania, či odvolanie podala oprávnená osoba, či je odvolanie prípustné a či obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti.

9. Podľa § 386 písm. a) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene.

Podľa § 362 ods. 1 CSP, odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 362 ods. 2 CSP, odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde.

Podľa § 362 ods. 3 CSP, odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty podľa odseku 1 preto, že odvolateľ sa spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia rozhodnutia.

Podľa § 362 ods. 4 CSP, odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na nepríslušnom súde preto, že odvolateľ sa spravoval nesprávnym poučením o súde príslušnom na podanie odvolania. To platí aj vtedy, ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o súde príslušnom na podanie odvolania.

Podľa § 117 CSP, lehota je súdom alebo zákonom ustanovený časový úsek na vykonanie úkonu.

Podľa § 121 ods. 1 CSP, lehota podľa tohto zákona môže byť určená podľa hodín, dní, týždňov, mesiacov a rokov.

Podľa § 121 ods. 2 CSP, do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty.

Podľa § 121 ods. 4 CSP, ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Podľa § 121 ods. 5 CSP, lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

10. Odvolací súd poznamenáva, že včasnosť podania odvolania je jednou z objektívnych podmienok na to, aby odvolanie vyvolalo zamýšľané právne následky. Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia. Odvolacia lehota je zákonnou lehotou, teda ju nemožno predĺžiť ani skrátiť, a to ani dohodou strán, ani rozhodnutím súdu. Do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie, urobené elektronickými prostriedkami, doručené súdu mimo pracovného času. Pre začatie plynutia odvolacej lehoty je rozhodujúce doručenie rozhodnutia. Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Odvolanie je však podané včas aj vtedy, ak bolo podané v lehote na príslušnom odvolacom súde. Pri nesprávnom poučení súdu o lehote na podanie odvolania alebo pri nesprávnom poučení o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia rozhodnutia. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na nepríslušnom súde v dôsledku nesprávneho poučenia o súde príslušnom na podanie odvolania, ako aj vtedy, ak rozhodnutie vôbec neobsahuje poučenie o súde príslušnom na podanie odvolania.

11. Odvolací súd z obsahu súdneho spisu v danej veci zistil, že napadnutý rozsudok bol doručený právnomu zástupcovi žalobcu dňa 13. marca 2018. Pätnásťdňová lehota na podanie odvolania mu

začala plynúť od 14. marca 2018 a skončila dňom 28. marca 2018, ktorý pripadol na stredu, preto v zmysle § 121 ods. 5 druhá veta CSP bol tento deň aj posledným dňom lehoty na podanie odvolania osobne na súde, na poštovú prepravu alebo elektronickou formou. Žalobca podal odvolanie elektronicky dňa 29. marca 2018, ako to vyplýva zo zoznamu prijatých spisov z eŽaloby, elektronickej doručky a správy o výsledku overenia kvalifikovaného elektronického podpisu (KEP), teda jeden deň po uplynutí zákonnej lehoty na podanie odvolania. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti v predmetnom konaní nerozhoduje odvolací súd o vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia v dôsledku podaného odvolania, pretože toto odvolanie v dôsledku márneho uplynutia odvolacej lehoty na podanie odvolania žalobcu podľa § 386 písm. a/ CSP odmietol.

12. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd odvolanie žalobcu ako odvolanie podané oneskorene odmietol podľa § 386 písm. a/ CSP a nemohol sa už zaoberať dôvodmi odvolania ani vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

13. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

14. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

15. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP (a contrario) za použitia pravidla podľa Čl. 4 CSP tak, že vzhľadom na odmietnutie odvolania žalobcu, ide o procesné zavinenie odmietnutia jeho oneskorene podaného odvolania, preto má protistrana - žalovaná podľa § 256 ods. 1 CSP, nárok na priznanie náhrady trov odvolacieho konania.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 tak, že procesne úspešnej žalovanej nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože jej žiadne nevznikli a ani si žiadne neuplatnila.

17. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).